

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ & ΔΙΑΙΤΗΣΙΑΣ

ΕΔΡΑ: Πλατεία Βικτωρίας 7, Αθήνα 10434 ☎ 010 88 14 922 ☎ 010 88 15 393 ✉ info@omed.gr
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ: Πολυτεχνείου 21, Θεσσαλονίκη 54626 ☎ 0310 517 128 ☎ 0310 517 119

ΔΙΑΙΤΗΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ Αριθμ. 62/1998

Στην Αθήνα σήμερα την 20ή Οκτωβρίου 1998 ημέρα Τρίτη και ώρα 17.30 στα γραφεία του Οργανισμού Μεσολάβησης και Διαιτησίας, ο κατά το νόμο 1876/1990 Μεσολαβητής – Διαιτητής Χρήστος Καρατζάς που επιλέχθηκε Διαιτητής στην υπόθεση αυτή, ύστερα από την αριθμ. 068/7-10-98 αίτηση της Ομοσπονδίας Μισθωτών Τύπου και Βιομηχανίας Χάρτου για παροχή υπηρεσιών διαιτησίας κατά τις διατάξεις των άρθρων 15 και 16 του παραπάνω νόμου 1876/90, με την από 19-10-98 πρόσκλησή μου, κάλεσα τους εκπροσώπους των α) Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών, β) Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Χάρτου και της αιτούσης ομοσπονδίας των εργαζομένων, προκειμένου να συζητήσουμε επί της παραπάνω αιτήσεως για να επιλυθεί η συλλογική διαφορά εργασίας που προέκυψε και που αφορά τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων στις επιχειρήσεις χαρτοποιίας, χαρτονοποίας, χαρτοβιομηχανίας και πολτού χάρτου όλης της χώρας για το έτος 1998.

Κατά την παραπάνω ημέρα και ώρα προσήλθαν οι εκπρόσωποι των μερών οι οποίοι ανέπτυξαν τις απόψεις τους επί της συλλογικής αυτής διαφοράς εργασίας και αφού διαπιστώθηκε αδυναμία υπογραφής αντίστοιχης συλλογικής συμβάσεως εργασίας τα μέρη ζήτησαν την έκδοση διαιτητικής αποφάσεως.

Στην παρακάτω απόφασή μου κατέληξα αφού έλαβα υπόψη μου τις διατάξεις του Ν. 1876/90 «Ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις κλπ», την από 27-6-97 ΣΣΕ που καταγγέλθηκε νόμιμα από την εργατική πλευρά, το σχέδιο της νέας ΣΣΕ 1998 που προτάθηκε με τα αιτήματα των εργαζομένων και τους λόγους που επιβάλλουν, κατά τις απόψεις τους, την αποδοχή τους. Ειδικότερα, όσον αφορά το επίδομα ανθυγιεινής εργασίας, η περί του οποίου τελευταία αριθμ. 45/91 Δ.Α. ακυρώθηκε, όπως είναι γνωστόν, με την αριθμ. 673/97 απόφαση του ΣΤΕ, οι εργαζόμενοι ζήτησαν τη χορήγησή του εκ νέου και μάλιστα σε ποσοστό 10%.

Κατά τη σχετική επ' αυτού συζήτηση, τόσο κατά τη μεσολαβητική προσπάθεια, όσο και κατά την παρούσα συζήτηση, οι εκπρόσωποι των εργαζομένων δήλωσαν ότι ανεξαρτήτως της ονομασίας του επιδόματος αυτού, εκείνο που τους αφορά είναι η χορήγηση της σχετικής

αντιμισθίας ώστε να μη μειωθούν οι νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων, αφού επί σειρά ετών, (από του έτους 1984) λαμβάνουν το επίδομα αυτό με βάση το οποίο έχουν διαμορφωθεί σήμερα οι νόμιμες αποδοχές τους. Επίσης έλαβα υπόψη μου τις θέσεις της εργοδοτικής πλευράς, οι εκπρόσωποι της οποίας περιορίστηκαν μόνο στην αποδοχή του αιτήματος των εργαζομένων περί αύξησης των βασικών μισθών και ημερομισθίων και μάλιστα στο ίδιο ύψος σε ποσοστά με αυτή που προβλέπεται στην ΕΓΣΣΕ των ετών 1998-1999 και την απόρριψη κάθε άλλου αιτήματος για τους λόγους: ότι α) οι περισσότερες επιχειρήσεις του κλάδου της χαρτοποιίας είναι υπερχρεωμένες και αδυνατούν να επιβαρυνθούν για το τρέχον έτος με νέες μισθολογικές υποχρεώσεις λόγω του διεθνούς ανταγωνισμού και της προσπάθειας που καταβάλλουν να συντηρήσουν τις υπάρχουσες θέσεις εργασίας και β) οι περισσότερες επιχειρήσεις του κλάδου αμείβουν το προσωπικό τους με βάση επιχειρησιακές ΣΣΕ ή συμφωνίες, που ήδη έχουν καταρτισθεί και εφαρμόζονται για το τρέχον έτος 1998. Ειδικότερα δε όσον αφορά το αίτημα των εργαζομένων για χορήγηση επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, υπεστήριξαν ότι μετά την αριθμ. 673/97 απόφαση του Σ.τ.Ε. με την οποία ακυρώθηκε η αντίστοιχη ΔΑ με την οποία είχε χορηγηθεί το επίδομα αυτό για ορισμένες κατηγορίες εργαζομένων, πρέπει να θεωρηθεί τελικώς ότι σε καμία ειδικότητα στον κλάδο της χαρτοποιίας γενικώς δεν υπάρχουν ανθυγιεινές συνθήκες εργασίας ώστε να δικαιολογείται η χορήγηση αντίστοιχου επιδόματος.

Τέλος έλαβα υπόψη μου τις αιτιάσεις των πιο αντιπροσωπευτικών συνδικαλιστικών οργανώσεων εργοδοτών και εργαζομένων της χώρας που εκφράστηκαν με την υπογραφή της ΕΓΣΣΕ για τη διετία 1998-1999 και σκέφθηκα ως εξής:

Είναι αλήθεια ότι τα τελευταία χρόνια οι εκπρόσωποι των ενδιαφερομένων μερών στη συλλογική αυτή διαφορά εργασίας, είχαν προωθήσει σημαντικά τις μεταξύ τους ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις και είχαν επιτύχει την επί σειρά ετών υπογραφή αντίστοιχων ΣΣΕ χωρίς την μεσολάβηση τρίτων. Την ομαλή αυτή εξέλιξη στις εργασιακές σχέσεις των μερών ανέστειλε η έκδοση της αριθμ. 673/97 αποφάσεως του ΣτΕ, με την οποία ακυρώθηκε ως αναπιολόγητη η ΔΑ 45/91 του ΠΔΔΔ Αθηνών με την οποία είχε επαναχορηγηθεί επίδομα ανθυγιεινής εργασίας σε ορισμένες ειδικότητες εργαζομένων στις επιχειρήσεις του κλάδου. Λόγω όμως της μακροχρονίου δικαστικής εκκρεμότητας (η υπόθεση αυτή αρχίζει από του έτους 1981 οπότε και είχε εγερθεί το σχετικό αίτημα των εργαζομένων για πρώτη φορά), οι υπόχρεες επιχειρήσεις είχαν καταβάλλει στους δικαιούχους εργαζομένους το επίδομα αυτό, το οποίο μάλιστα, όπως συνομολογείται, ακόμη και σήμερα συμπεριλαμβάνουν στο σύνολο των νομίμων αποδοχών των εργαζομένων.

Με την προσπάθεια που έγινε στο στάδιο της μεσολαβήσεως ωστόσο, δεν κατέστη δυνατή η εξεύρεση μιας κοινά αποδεκτής λύσεως του προβλήματος και επιχειρείται πλέον η

λύση του με την έκδοση της παρούσης αποφάσεως. Η αντιμετώπιση επομένως και του ζητήματος αυτού, όπως εν τέλει τέθηκε από την πλευρά των εργαζομένων, πρέπει να ενταχθεί στο γενικότερο ζήτημα για χορήγηση μεγαλύτερων αυξήσεων έναντι αυτών που χορήγησε για το τρέχον έτος η ΕΓΣΣΕ 1998-99. Επειδή όμως, ενόψει των οικονομικών συνθηκών που συντρέχουν στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, σε συνδυασμό με την προσπάθεια που γίνεται για την ευρωπαϊκή σύγκλιση στο μείζον ζήτημα της ανεργίας και τη διατήρηση των θέσεων εργασίας, το αίτημα των εργαζομένων περί χορηγήσεως μεγαλύτερων αυξήσεων έναντι αυτών της ΕΓΣΣΕ δεν μπορεί να γίνει αποδεκτό χωρίς τον κίνδυνο σοβαράς επιβαρύνσεως των υποχρέων επιχειρήσεων αφενός και της απώλειας θέσεων εργασίας για τους εργαζομένους αφετέρου. Παράλληλα όμως προκειμένου να μη μειωθούν οι νόμιμες αποδοχές των εργαζομένων, τουλάχιστον για το τρέχον έτος, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί με την υπογραφή της από 27-6-97 ΣΣΕ και προκειμένου το ειδικότερο θέμα του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας ή εν πάση περιπτώσει της σχετικής αντιμισθίας, να ερευνηθεί και πάλι στις προσεχείς ελεύθερες μεταξύ των μερών διαπραγματεύσεις, μαζί με το αίτημα των εργαζομένων περί συγχωνεύσεως των ειδικοτήτων σε γενικότερες ομάδες ειδικοτήτων αντί του σημερινού κατακερματισμού τους και μάλιστα με ασήμαντες έως ελάχιστες μεταξύ τους μισθολογικές διαφορές, κρίνεται ότι θα πρέπει και για τη διάρκεια ισχύος αυτής της αποφάσεως τουλάχιστον, να εξακολουθήσει η καταβολή του αντίστοιχου ποσού σε όσες κατηγορίες εργαζομένων τούτο κατεβάλλετο μέχρι την ακύρωση της παραπάνω ΔΑ 45/91.

Για την μελλοντική δε επίλυση του ζητήματος αυτού, κρίνεται ότι πρέπει να συγκροτηθεί διμερής επιτροπή, που με σύμφωνη γνώμη των μερών μπορεί να γίνει τριμερής, η οποία θα μελετήσει αφενός τις ειδικότητες εργασίας του κλάδου, όπως αυτές περιγράφονται στον σχετικό πίνακα αποδοχών και όπως αυτές υπάρχουν ή αναγκαιούν στις επιχειρήσεις που αφορά η παρούσα απόφαση σήμερα, ώστε να τερματισθεί η μακροχρόνια δικαστική διαδικασία και να ομαλοποιηθεί το μισθολόγιο των υπαγομένων σ' αυτήν μισθωτών. Με τον τρόπο αυτό κρίνεται ότι οι μεν επιχειρήσεις δεν θα επιβαρυνθούν για το 1998 ιδιαίτερα αφού ήδη καταβάλλουν τη σχετική αντιμισθία, ούτε οι εργαζόμενοι, χωρίς υπαιτιότητά τους, θα υποστούν μείωση αποδοχών από την περικοπή του αντίστοιχου ποσού.

Ύστερα από τα παραπάνω

Επιλύοντας τη συλλογική διαφορά εργασίας που δημιουργήθηκε μεταξύ αφενός της Ομοσπονδίας Μισθωτών Τύπου και Βιομηχανίας Χάρτου και αφετέρου των α) Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών και β) Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών Χάρτου και που αφορά

τους όρους αμοιβής και εργασίας των εργαζομένων σε επιχειρήσεις χαρτοποιίας, χαρτονοποιίας και πολτού χάρτου όλης της χώρας αποφαίνομαι ως εξής:

Άρθρο 1. Στις διατάξεις της απόφασης αυτής υπάγονται οι εργατοτεχνίτες-τριες χαρτοποιίας, χαρτονοποιίας, χαρτοβιομηχανίας και πολτού χάρτου όλης της χώρας.

Άρθρο 2. Οι βασικοί μισθοί και τα ημερομίσθια των εργαζομένων του άρθρου 1 της απόφασης αυτής, όπως είχαν διαμορφωθεί την 18-6-98, ύστερα από την από 27-6-97 ΣΣΕ, αυξάνονται από 19-6-98 κατά ποσοστό 3% και όπως αυτά διαμορφώνονται με την αύξηση αυτή την 30-6-98, αυξάνονται περαιτέρω από 1-7-98 κατά ποσοστό 2%.

Άρθρο 3. Η παρ. 2 της ΔΑ 54/84 (ΦΕΚ 666 τ. Β της 20-9-84) με την οποία χορηγήθηκε προσαύξηση 5% υπολογιζόμενη στο τελευταίο μισθολογικό κλιμάκιο (18ετή υπηρεσία) όλων των εργαζομένων του κλάδου της χαρτοποιίας κλπ. εξακολουθεί να ισχύει.

Άρθρο 4. Σε όλους τους εγγάμους μισθωτούς του άρθρου 1 της απόφασης αυτής χορηγείται επίδομα γάμου 10% υπολογιζόμενο επί των κάθε φορά ισχυόντων βασικών τους μισθών ή ημερομισθίων, όπως αυτά διαμορφώνονται με βάση τα έτη υπηρεσίας ή προϋπηρεσίας τους. Το επίδομα αυτό χορηγείται και στους άγαμους γονείς καθώς και στους χήρους-ρες και διαζευγμένους-νες εφόσον έχουν την επιμέλεια ενός τουλάχιστον παιδιού.

Με βάση τα παραπάνω τα κατώτατα όρια αποδοχών των υπαγομένων στην παρούσα μισθωτών, πλην του διορθωτικού ποσού που προβλέπεται στο επόμενο άρθρο 5, καθορίζονται όπως στους συνημμένους πίνακες που αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της αποφάσεως αυτής.

Άρθρο 5. Για όσες κατηγορίες εργαζομένων προβλεπότανε από την ΔΑ 45/91 του ΠΔΔΔ Αθηνών, που ακυρώθηκε με την αριθμ. 67/97 απόφαση του ΣΤΕ, η χορήγηση επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας, κατά τη διάρκεια ισχύος της παρούσης και μέχρι επαναπροσδιορισμού του με οποιοδήποτε τρόπο, κατά τα στο άρθρο 10 της παρούσας οριζόμενα, καταβάλλεται διορθωτικό ποσό στο ίδιο ύψος που αντιστοιχούσε το παραπάνω επίδομα την 31-12-97.

Άρθρο 6. Στους υπαγόμενους στην παρούσα μισθωτούς που απησχολούντο στην υπόχρεη επιχείρηση από 1 Ιανουαρίου μέχρι την 31 Οκτωβρίου 1998, θα καταβληθεί μέχρι το τέλος του μηνός Νοεμβρίου 1998 έκτακτη οικονομική ενίσχυση από 35.000 δρχ. Το ποσό αυτό δεν λαμβάνεται υπόψη για τον προσδιορισμό των τακτικών αποδοχών των εργαζομένων επί των οποίων υπολογίζονται τα δώρα εορτών, το επίδομα αδείας, η αποζημίωση απολύσεως κλπ. Το ποσό αυτό των 35.000 δρχ. συμψηφίζεται με κάθε άλλη οικειοθελή νόμιμη ή συμφωνημένη αμοιβή που έλαβαν οι εργαζόμενοι μέσα στο τρέχον έτος 1998 λόγω αναπροσαρμογής των μισθολογίων τους για το έτος αυτό.

Άρθρο 7. Οι αποζημιώσεις της παρ. 1 περ. α' του άρθρου 3 του ΒΔ της 16/18-7-20 στην περίπτωση καταγγελίας των συμβάσεων εργασίας των εργατοτεχνιτών-τριών βελτιώνονται και καθορίζονται ως εξής:

Για υπηρεσία από 2 μήνες έως 1 έτος	5 ημερομίσθια
Για υπηρεσία από 1 έτος έως 2 έτη	7 ημερομίσθια
Για υπηρεσία από 2 έως 5 έτη	15 ημερομίσθια
Για υπηρεσία από 5 έως 10 έτη	30 ημερομίσθια
Για υπηρεσία από 10 έως 15 έτη	60 ημερομίσθια
Για υπηρεσία από 15 έως 20 έτη	90 ημερομίσθια και
Για υπηρεσία από 20 έτη και άνω	105 ημερομίσθια

Άρθρο 8. Αυξάνεται σε 30 ημέρες η άδεια της παρ. 1 του άρθρου 2 του Ν. 1346/83 για τη συμμετοχή σε εξετάσεις των εργαζομένων μαθητών κλπ που δεν έχουν συμπληρώσει το 28ο έτος της ηλικίας τους. Η άδεια αυτή χορηγείται και σε όσους έχουν υπερβεί το 28ο έτος της ηλικίας τους αλλά μόνο για την προβλεπόμενη διάρκεια των σπουδών που κάθε φορά παρακολουθούν προσαυξημένη κατά 2 έτη, ανεξαρτήτως αν οι σπουδές διανύθηκαν συνεχώς ή διακεκομμένα.

Άρθρο 9. Εργαζόμενοι που υπάγονται στην απόφαση αυτή που έχουν συμπληρώσει υπηρεσία 15 ετών στον ίδιο εργοδότη ή προϋπηρεσία 17 ετών σε οποιοδήποτε εργοδότη με σχέση εξαρτημένης εργασίας, δικαιούνται αδειάς πέντε εβδομάδων δηλαδή 30 εργασίμων ημερών. Από 1-1-99 την αυξημένη αυτή άδεια αναπαύσεως δικαιούνται εργαζόμενοι που έχουν συμπληρώσει 12 έτη εργασίας στον ίδιο εργοδότη ή 14 έτη σε οποιοδήποτε εργοδότη με σχέση εξαρτημένης εργασίας.

Άρθρο 10. Συγκροτείται διμερής επιτροπή αποτελούμενη από δύο εκπροσώπους κάθε πλευράς (εργοδοτών και εργαζομένων) η οποία οφείλει μέχρι στο τέλος Μαΐου 1999 να έχει επεξεργασθεί σχέδιο συμφωνίας για τις ειδικότητες εργασίας που απαιτούνται σήμερα να υπάρχουν στις βιομηχανίες χάρτου γενικά ενόψει της τεχνολογίας που εφαρμόζονται σήμερα στον κλάδο και για τις οποίες θα δικαιολογείται διαφορετικό μισθολόγιο. Επίσης η ίδια επιτροπή θα διερευνήσει τη δυνατότητα συμφωνίας για την τύχη του επιδόματος ανθυγιεινής εργασίας που είχε χορηγήσει η ΔΑ 45/91 και η οποία στη συνέχεια ακυρώθηκε από το Συμβούλιο της Επικρατείας ύστερα από σχετική προσφυγή της εργοδοτικής πλευράς.

Η διμερής αυτή επιτροπή μπορεί με απόφαση των μερών να γίνει τριμερής με τη συμμετοχή τρίτου κοινής αποδοχής προσώπου, κατά προτίμηση ειδικού με τα εργασιακά θέματα και τις περί υγιεινής και ασφαλείας διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

Άρθρο 11. Κατά τα λοιπά εξακολουθούν να ισχύουν όλοι οι μη τροποποιούμενοι με την παρούσα όροι των προηγούμενων ΣΣΕ και ΔΑ του κλάδου.

Άρθρο 12. Τυχόν καταβαλλόμενες αποδοχές ανώτερες από αυτές που καθορίζονται με την παρούσα ή ισχύοντες ευνοϊκότεροι όροι εργασίας δεν θίγονται από την παρούσα.

Άρθρο 13. Η ισχύς της παρούσας αρχίζει από 19 Ιουνίου 1998.

Αθήνα 27 Οκτωβρίου 1998

Ο ΔΙΑΙΤΗΤΗΣ
ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ